

37 grader kropp

I motsetning til vanlig norsk hi-fi folklore låter den siste DP-forsterkeren hverken lyst, kaldt, umusikalsk eller mekanisk.

4 Fidelity medarbeidere kan tvertimot sverge på at den låter 37 grader varmt. Med andre ord: Særdeles organisk, menneskelig og naturlig=svært musikalsk!

Det var ikke meningen å lage en egen "test" av DP-A-1 som jo var forsidestoff i siste Audio. Derimot ville vi benytte vår nåværende referanseforsterker som en målestokk i forhold til det store antall forsterkere vi har testet i dette Fidelity nummer 10.

Så skjedde det uventede; det viste seg at vår egen DP A-1 var både varmere og mer "naturlig" på våre mange testskiver enn noen av de andre. Samtidig var den ekstremt detaljert og med en imponerende bass og enda mer imponerende i overgangen til mellomtone midt i grunn-toneområdet til akustiske instrumenter. Og hvor fenomenalt naturlig stemmene låt med kombinasjonen DP og Respons!

Men A-1 var også glimrende på Helicon 800 og Dali MS 5, så det må være mer med denne forsterkeren en en gunstig match. Og for dere som tror at denne kombinasjonen med Respons skal låte som tjukk sirrup: Hah!

Umusikalsk?

Likevel; ingen forsterker vi vet om har så konsekvent blitt utskjelt for å være mer sjelløs, uodynamisk og "umusikalsk" enn nettopp konstruksjonene fra Leif Ernsten. Mye av dette kan selvfølgelig skyldes misunnelige importører og eventuelle andre norske produsenter med en annen lydfilosofi. "Umusikalsk" er uansett et abstrakt fyndord som ikke betyr det minste i mer konkrete termer. Bruk- eller rettere misbruk av dette ordet forteller endel om opphavspersonens mangel på objektivitet. Det er også altfor lett å sette ut rykter som ukritisk blir godtatt som sannhet i vår lille andedam.

Selv har jeg eid DP-forsterkere i alle år, men alltid avbrutt av stunt også med andre greier. Jeg har også som de fleste andre high-endere vært fortvilet i månedsvis fordi jeg ikke har hatt god lyd, uten helt å finne årsaken til problemene.

Til slutt solgte jeg også de store DP 5.52 fordi jeg syntes lyden på mitt nett midt i Oslo enten ble for hard og klinisk UTEN nettfilter, eller for uoppløst og grøtete MED filter. Overgangen til store Krell monotrinn opplevde jeg stort sett positivt. Samtidig ble jeg tvunget til å få bedre strøm opp i stua, og fikk lagt inn en dedikert 20 ampere kontakt direkte koblet til sikringskapet. Da jeg igjen testet den nye A-1 for Audio (nr.60), låt også denne helt glimrende! Faktum er at BÅDE siste versjon av de store Krell og DP

A-1 i min stue har mye av den litt sonore klangbalansen felles; dette er typisk A-lyd om dere smatter på A-en i forhold til en mer typisk O eller mye verre: en I. Kan noe av den kritiske folkloren rundt DP simpethen skyldes problemer med strømforsyning?

Uten filter

Resultatet vi har fått hos undertegnede midt i Oslo uten noe ekstra filter (det skal visnok være en forsiktig begrensning av båndbredden på inngangen) gir uventet gode resultater til DP-A 1 uten at vi kan påstå at dette vil gjelde for alle. Hvis jeg konsekvent fikk en DP A-1 (eller en 6,4 P) til å låte hardt eller sjelløst, ville jeg spandere et par tusen kroner på ny kurs på minst 16 A. Tidligere DP forsterkere har jeg ikke hørt etter å ha fikset strømmen i stua, men jeg vil tro det samme gjelder der.

Selv hevder Leif Ernsten at DP-A1 er en enda bedre forsterker i forhold til konkurrentene enn det DP-Dac'en var da den kom for 10 år siden! Billig skryt eller realiteter? Vi må likevel innrømme at de tok oss nesten 10 år å skjønne hvor bra DP-Dac'en var etter at vi nå kan evaluere denne med bedre forsterkeri, bedre kabler og ikke minst bedre plater enn de vi hadde tilgang til for 10 år siden. Hm..

Abbey Road

Bare en spennende rørforsterker som vi har gjemt til neste blad, var da også like kroppelig, varm og naturlig som DP-A i stua med direkte kontakt med sikringskapet i etasjen under. Under kontrollerte og indentiske forhold med en rekke andre forsterkere, var DP så overlegent mye bedre på flere områder og samtidig så annerledes enn hva de fleste synes å mene, at vi enstemmig bestemte oss for å ta den med i denne gruppetesten.

Det hører også med til historien at Abbey Road Studios i London, verdens mest berømte oppstaks- og miksestudio, etter langvarig testing nylig har valgt å kjøpe 4 A-1 fra Norge for å drive de krevende B&W 801 og 802. Dette etter påtrykk fra teknikerne etter en vellykket demonstrasjon.

Test i Audio nr. 60

Jeg tillater meg å sitere meg selv fra "konklusjonen" i den første testen av DP A-1 i aller siste Audio nr. 60. Jeg vil forøvrig bemerke at jeg ikke

Tekst og foto: Knut Vadseth

Lyttepanel: Anders Rosness, Jan Myrvold og Tore Dag Nilsen

ville vært like positiv med hensyn til design idag; her går det fort og verden over har utsendt stadig blitt viktigere. Slik sett opplevde jeg nå A-1 som en litt klumpete pusling i forhold til for eksempel Hegel. Men lyden er garantert i toppklasse, uansett pris eller teknologi:

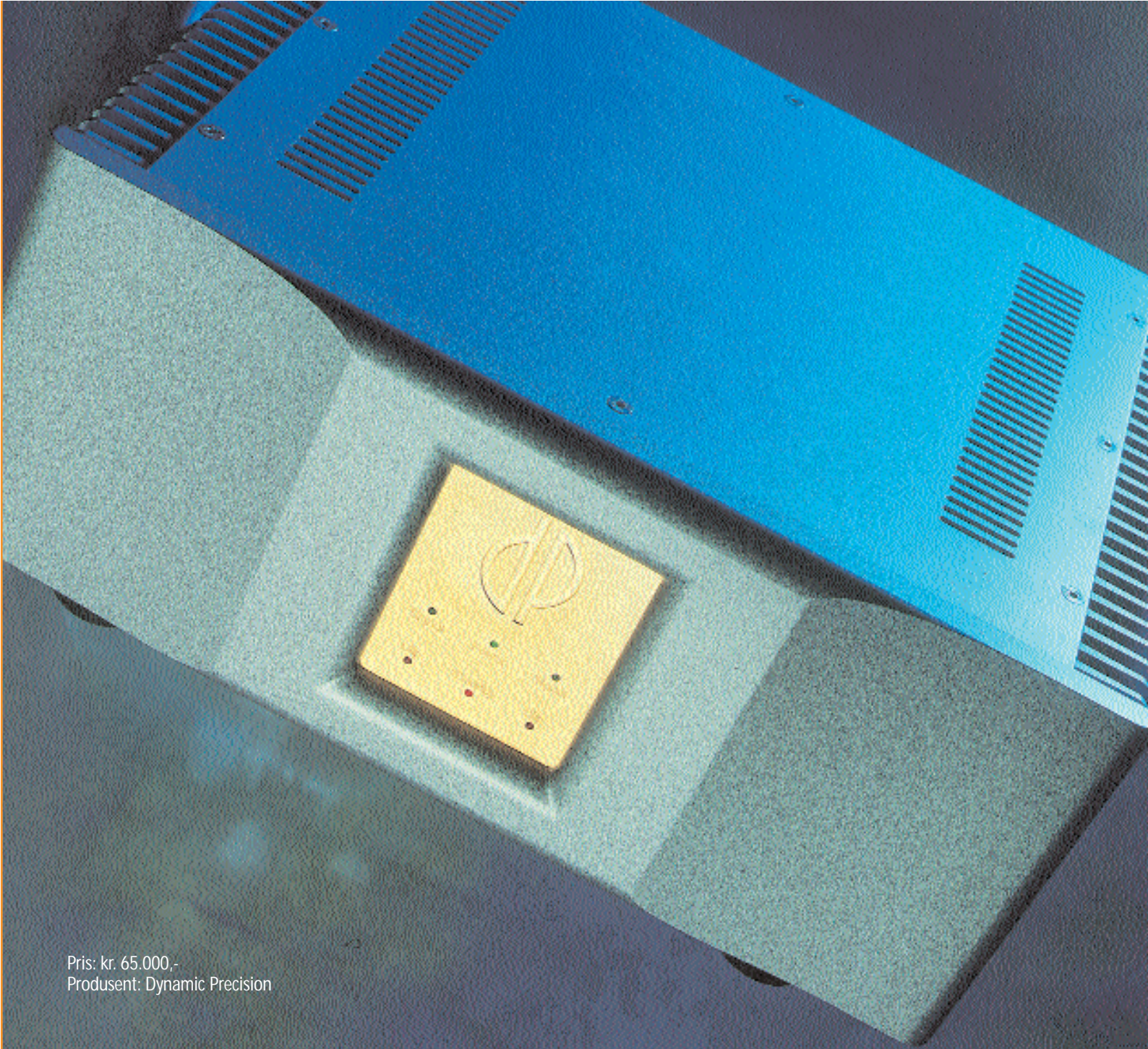
"Denne nyeste DP A-1 er forførerisk lekker både med hensyn til lyd og utseende. Den har en eventyrlig vakker gjengivelse med dyp bass, fyldig øvre bass/nedre mellomtone og en stram, men dynamisk og oppløst mellomtone som er helt nøytral. Diskanten er ikke spesielt dominerende, men gir likevel et rasp og en over-tone struktur som er usedvanlig tydelig og usedvanlig forførerisk. Denne diskanten er nærmest "søt" med sin totale mangel på hardhet og andre sedvanlige forvrengningsformer i nederste delen av operasjonsområdet.

Likevel er dette en "typisk" DP-forsterker med sin nesten overlegent kraftfulle behandling av grunntone og bassområdet uten å gjøre forskjell på mer eller mindre komplekse elektroniske belastninger fra ulike defilte og elementer. Dynamikken er fremragende og overgås ikke av andre transistorforsterkere i samme effektklasse. Holografien eller romgjengivelsen er mer presis enn akkurat storslagen, men gir deg full rulle når rommet er korrekt mikset inn i opptaket.

Jeg hørte selv litt ulike presentasjoner via denne forsterkeren på Plaza-messa. Jeg kan garantere at alle antydninger til hard, kald eller steril lyd hvert fall ikke skyldes forsterkeren. En helt annen ting er at DP-elektronikken fungerer glimrende med rimelige Silk-kabler fra samme produsent. Dermed sparer du enkelt minst 10-15 tusen kroner i forhold til relevante alternativer."

Lyttepanelet

Å Tore Dag og undertegnede lenge har hatt et godt øye til DP, vet mange. Men i denne gruppetesten fikk vi for første gang oppleve A-1 satt opp mot både rør-, digital- og transistorforsterkere. Hverken Jan eller Anders har noensinne hatt noen oppfatning av Dynamic Precision og ble enda mer forbløffet enn oss. La oss derfor

Pris: kr. 65.000,-
Produsent: Dynamic Precision

først finne ut hva Jan og Anders mener om A-1 etter intensiv sammelikning med andre:

Jan: "DP A-1 er i en klasse for seg selv! Dette er en varm og musikalsk musikkformidler med overlegen kontroll og suveren rytmisk fremdrift. Den bevarer roen, oversikten og fremfor alt den absolutte kontrollen også på krevende klassisk og annen kompleks musikk. Klangbalansen er utrolig homogen og absolutt uten flising eller antydning til hørbar forvrengning i øvre mellomtone og i diskantområdet. Bassen er bare mektig!"

Anders Rosness: "Mørk og kraftfull klangbalanse med god homogenitet og sammenheng. Her er uansett mye sjel og en aldeles lekker pianogjengivelse med både kropp, skarpskårne transienter og elegant og kompleks overtonestruktur. Kor og stemmer låter fantastisk og her en en glimrende musikalsk realisme med både drama og troverdighet."

Men også Tore dag må få lov til å si noen ord, selv om han har eid DP-forsterkere i lang tid:

"Ikke så imponerende som Hegel i første omgang, men varm og sivilisert. Her opplever vi stoisk ro og musikken avspilt avslappet og naturlig. Virker litt dempet i toppen til å begynne med, men den får samtidig med seg mer detaljer og overtonestruktur enn de andre!!?? Etter hvert forstår man at lyden fra A-1 simpelthen har en naturlig klangbalanse og at den stoiske roen ikke skygger for en meget imponerende dynamisk kontrast-også i sterke partier. He-he! Denne gruppetesten beviser simpelthen hva jeg alltid har sagt om Dynamic Precision!"

Konklusjon

I motsetning til alminnelige fordommer, har DP A-1 en nærmest "røraktig" klangbalanse med en imponerende flott nedre mellomtone som

skaper et solid fundament til stemmer og akustiske instrumenter. Selv om bassen ikke er helt så kraftig, stram og dyptgående som Hegel, så er også DP overbevisende naturtro med betydelig dynamisk kontrast. Og klart mer organisk...

Diskanten er nesten beskjedent tilbaketrukket på mange innspillinger, men her er hele tiden masser av detaljer og en kompleks overtonestruktur som virker særdeles ren og forvrengningsfri. Feler har likevel ikke fullt så kompleks overtonestruktur som enkelte rørforsterkere. Bare tilgang til optaket kan klargjøre hva som er "riktigst".

Om det kan være kontroverser om HVOR god denne forsterkeren egentlig er, så vil et enstemmig 4 manns team i Fidelity insistere på at A-1 hverken er sjelløs, kald eller umusikalsk. Vi finner den alle tvert imot sjelfull, varm og svært musikalsk!